

KEMAL

Kemal, istenen kıvâma, olgunluğa gelmek, tamamlanmak, amaç-lanan, arzu edilen şeyin tam olarak olması, amaca ulaşmak anlamlarına gelir.

“Kim hasta olur, yahut seferde bulunursa tutamadığı günler sayı-sınca başka günlerde oruç tutsun. Allah sizin için kolaylık ister, güçlük istemez. Sayıyı tamam-lamanızı, size doğru yolu gösterdiğinden dolayı Allah'ı tekbir etmenizi ister. Şükre-desiniz diye (size bu kolaylığı gösterir).”
(Bakara
: 92(2)/185)

92(2)/185'nci âyette Allah'ın, mü'minlere güçlük değil, kolaylık istediği ve mü'minlerin, oruç günlerini tamamlayarak kendilerini doğru yola ileten Allah'ın adını saygı ile anmaları, O'na şükretmeleri için âyetin üst tarafında belirtilen kolaylığı gösterdiği bildirilmektedir.

“24- Onlara: ‘Rabbiniz ne indirdi?’ dendiği zaman, ‘Evvelkilerin masalları!’ derler. 25- Ki kıyâmet günü hem kendi vebâllerini tam olarak yüklensinler, hem de bilgisizce saptırdıkları kimselerin vebâllerinden bir kısmını. Bak, ne kötü şey yükle-niyorlar!” ((Nahl: 70(16)/24-25)

70(16)/24-25: Âhirete inanmayan müşrikler, Kur'ân'ın, Allah'ın kelâmı olduğuna inanmıyor; Kur'ân'ın anlattığı kıssaları, eskilerin masal-ları olarak görüyor ve kendilerine Kur'ân hakkında ne düşündüklerini soranlara: *“O eskilerin masallarından ibarettir”* diyorlardı. Böylece kendi-leri saptıkları gibi, bilmeden başkalarını da saptırı-yor, birçoklarının inan-masına engel oluyorlardı. İşte 25'nci âyette bunların, kıyâmette kendi günahlarını yüklenecekleri gibi saptırdıkları kimselerin günahlarını da yüklene-cekleri belirtilmektedir.

Mekke'de bir peygamberin çıktığı, kabileler arasında duyulmuştu. Hac mevsimin-de ve başka vesilelerle Mekke'ye gelenler, Hz. Mu ham-med'in gerçek durumunu öğren-mek için Mekkelilerden onu soruyorlardı. Eğer sordukları kimseler müşrik ise Hz. Mu hammed'in büyücü, deli, şair vs. olduğunu; söylediği sözlerin de eskilerin masal-larından ibaret bulun-duğunu söylerlerdi. Böylece işin içyüzünü bilmeyen birçok kimsenin doğru yola gelmesine engel olurlardı. Eğer taşralının karşılaştığı kimseler mü'minlerden ise onlar ona doğru bilgi verir ve Allah'ın, kendilerine hayır indirdiğini söyler, başkalarının da yola gelmesine yardımcı olurlardı.

Tabii kamuoyunu yanıltıp insanları saptıranlar, kendi günahları ya-nında başka-larını saptırmanın günahını da yüklenirler. Sapan herkes işlediği günahın sorumlulu-ğunu taşır. Ayrıca o, her günah işledikçe onu yanıltıp bu günaha sürüklemiş olan da onun günahından pay alır. İyiliğe sebeb olan da o iyilik yapıldıkça sevap kazanır. Peygamber(s.a.v.)in şöyle buyurduğu rivayet edilir:

"Kim bir hidayete çağırır da kendisine uyulursa, uyan kimsenin sevabı kadar ona da sevap verilir. Uyanların sevabından da hiçbir şey eksilmez. Kim de bir sapıklığa çağırır da ona uyulursa, kendisine uyanların günahı kadar ona da günah verilir, ötekilerin günahlarından da hiçbir şey eksilmez" (Had

isi İbn Mâce, Enes'ten rivâyet etmiştir. Mukaddime, 14. Az farkla hadis: Müslim, İlm:16, Zikr: 1; Ebû Dâvûd, Sunnet: 6; Tirmizî, 'İlm: 15, Sevâbu'l-Kur'ân 14; Dârimî, Fedâilu'l-Kur'ân: 1'de mevcuttur.)

Bu hadis, başkalarını ayartıp sapmalarına sebeb olmanın büyük so-rumluluk taşıdığını gösterir.